

PYTANIA DLA KANDYDATÓW DO BIERZMOWANIA

Zakres:

- treść Ewangelii wg św. Łukasza,
- wiadomości z katechizmu (wymienione poniżej),
- materiał ze spotkań (podany poniżej),
- historia świętego patrona, którego imię przyjmiesz w sakramencie Bierzmowania.

KATECHIZM

1. Modlitwa Pańska - *Ojcze nasz...*
2. Pozdrowienie anielskie - *Zdrowaś Maryjo...*
3. Skład Apostolski - *Wierzę w Boga...*
4. *Pod Twoją obronę...*
5. *Chwała Ojcu...*
6. *Wieczny odpoczynek...*
7. *Aniele Boży...*
8. 10 przykazań Bożych.

Jam jest Pan, Bóg twój, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

1. Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną.
2. Nie będziesz wzywał imienia Boga twego nadaremno.
3. Pamiętaj, abyś dzień święty święcił.
4. Czcij ojca swego i matkę swoją.
5. Nie zabijaj.
6. Nie cudzołóż.
7. Nie kradnij.
8. Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.
9. Nie pożądaj żony bliźniego swego.
10. Ani żadnej rzeczy, która jego jest.

9. 5 przykazań kościelnych.

1. W niedziele i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych.
2. Przynajmniej raz w roku przystąpić do Sakramentu Pokuty.
3. Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię Świętą.
4. Zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w czasie Wielkiego Postu powstrzymać się od udziału w zabawach.
5. Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła.

10. Główne prawdy wiary (6 prawd wiary).

1. Jest jeden Bóg.
2. Bóg jest Sędzią sprawiedliwym, który za dobro wynagradza, a za zło karze.
3. Są trzy Osoby Boskie : Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty.
4. Syn Boży stał się człowiekiem i umarł na krzyżu dla naszego zbawienia.
5. Dusza ludzka jest nieśmiertelna.
6. Łaska Boża do zbawienia jest koniecznie potrzebna.

11. 3 cnoty boskie (teologalne) – są darem od Boga.

1. Wiara.
2. Nadzieja.
3. Miłość.

12. 4 cnoty kardynalne.

1. Roztropność.
2. Sprawiedliwość.
3. Umiarkowanie.
4. Męstwo.

13. 7 sakramentów świętych.

1. Chrzest.
2. Bierzmowanie.
3. Eucharystia.
4. Pokuta.
5. Namaszczanie chorych.
6. Kapłaństwo.
7. Małżeństwo.

14. 7 grzechów głównych.

1. Pycha.
2. Chciwość.
3. Nieczystość.
4. Zazdrość.
5. Nieumiarkowanie w jedzeniu i piciu.
6. Gniew.
7. Lenistwo.

15. 5 warunków dobrej spowiedzi.

1. Rachunek sumienia.
2. Żal za grzechy.
3. Mocne postanowienie poprawy.
4. Szczera spowiedź.
5. Zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu.

16. 7 darów Ducha Świętego.

1. Dar mądrości.
2. Dar rozumu.
3. Dar rady.
4. Dar męstwa.
5. Dar umiejętności.
6. Dar pobożności.
7. Dar bojaźnie Bożej.

17. Rzeczy ostateczne człowieka.

1. Śmierć.
2. Sąd.
3. Niebo albo piekło.

18. Koronka do Miłosierdzia Bożego.

MATERIAŁ ZE SPOTKAŃ

Część I

„Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi...”

. Kto to jest Bóg?

Bóg jest to duch nieskończenie doskonały, Stworzyciel nieba i ziemi.

Tę prawdę człowiek może odkryć dzięki rozumowi, patrząc na istniejący porządek i ład we wszechświecie. Zdrowy rozsądek podpowiada, że tak doskonale poukładany wewnętrznie świat nie może być dziełem zwykłego przypadku.

. Dlaczego wierzymy w jednego Boga?

Wierzymy w jednego Boga, ponieważ zgodnie ze świadectwem Pisma Świętego istnieje tylko jeden Bóg, jak również według praw logiki Bóg może być tylko jeden.

Gdyby było dwóch bogów, jeden bóg byłby ograniczeniem drugiego; żaden z nich nie byłby nieskończony, żaden nie byłby doskonały.

Już w Starym Testamencie prorocy wzywali naród wybrany (Izraelitów) do porzucenia fałszywych bogów (zwanych także bożkami) i nawrócenia się do prawdziwego, jedyne Boga.

Nasza wiara chrześcijańska (katolicka) jest wiarą monoteistyczną (monoteizm - wiara w istnienie tylko jednego Boga).

Innymi religiami monoteistycznymi jest jeszcze: judaizm (religia możeszowa/żydowska) oraz islam. Odmiernym od monoteizmu jest politeizm (wielobóstwo - przekonanie, że istnieje wielu bogów).

. Co to znaczy, że wierzymy w Boga w trzech Osobach (w Trójcę Świętą)?

Wierzymy w Boga w trzech Osobach to znaczy, że wierzymy, że Bóg jest doskonałą wspólnotą trzech Osób Boskich: Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Każda z Osób Boskich ma tę samą naturę - naturę boską.

Tę wspólnotę trzech Osób boskich nazywamy Trójcą Świętą - Trójjedynym Bogiem.

Tę prawdę Bóg objawił człowiekowi przez swojego Syna - Jezusa Chrystusa, bowiem człowiek nie był w stanie odkryć tej prawdy przy pomocy swojego rozumu.

Prawda w Trójcę Świętą przekracza nasze myślenie. Stąd Trójca Święta jest tajemnicą.

. Gdzie znajdują się świadectwa potwierdzające, że Bóg jest w trzech Osobach (że jest Trójca Święta)?

Świadectwa tego, że Bóg jest w trzech Osobach odnajdujemy już w Starym Testamencie, co w pełni zostało objawione w Nowym Testamencie.

Trzy cytaty z Nowego Testamentu:

a) „Kiedy cały lud przystępował do chrztu, **Jezus (Syn)** także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo i **Duch Święty** zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a z nieba odezwał się głos **Ojca**: «Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie»” (Łk 3, 21-22);

b) Jezus powiedział: „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. **Ja (Syn)** zaś będę prosił **Ojca**, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze - **Ducha Prawdy**” (J 14, 15-17a);

c) Jezus powiedział: „To wam powiedziałem przebywając wśród was. A Pocieszyciel, **Duch Święty**, którego **Ojciec** pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co **Ja (Syn)** wam powiedziałem” (J 14, 25-26).

Ponadto prawda o Bogu w trzech Osobach (Trójcy Świętej) widoczna jest w stworzeniu - Bóg

stwarza człowieka, by żył nie sam, ale we wspólnocie z drugim człowiekiem. Człowiek może być prawdziwie szczęśliwy dopiero wtedy, gdy żyje wśród innych, doświadcza miłości i przyjaźni. Stąd w pierwszym opisie stworzenia świata czytamy następujące słowa:

„Wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!». Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i kobietę”. (Rdz 1, 26-27)

. Co to znaczy, że Bóg się objawiał?

Bóg objawiał się człowiekowi, tzn. wyjawiał człowiekowi tajemnicę na swój temat, mówił człowiekowi kim jest jako Bóg.

Proces objawiania się Boga następował etapami, po przez wydarzenia Starego Testamentu, osiągając pełnię i zwieńczenie w słowach Pana Jezusa (w Nowym Testamencie).

Dlatego mówimy, że religia katolicka jest religią objawioną (objawioną przez Boga), a nie skomponowaną przez człowieka jak inne wierzenia na ziemi.

. W czym zawiera się wszystko, co Pan Bóg objawił?

To wszystko, co Pan Bóg objawił (=Objawienie Boże), zawiera się w Piśmie Świętym i Świętej Tradycji:

a) Pismo Święte jest to słowo Boże spisane przez konkretnych ludzi pod natchnieniem Ducha Świętego. Dlatego autorem Pisma Świętego jest Bóg (dokładnie trzecia Osoba Trójcy Świętej: Duch Święty) oraz człowiek przez Ducha Świętego do pisania natchniony. Najważniejszymi księgami Pisma Świętego są cztery ewangelie, których autorami są: św. Mateusz, św. Marka, św. Łukasza, św. Jana.

b) Święta Tradycja to słowo Boże niespisane, przekazywane ustnie, które wspólnota Kościoła katolickiego przechowuje i do wierzenia podaje.

. Co to znaczy stworzyć i dlaczego Pan Bóg stworzył świat?

Stworzyć to znaczy uczynić coś z niczego. Tylko Bóg potrafi stwarzać. Bóg jest wszechwiedzący - wie wszystko, i wszechmogący - może uczynić wszystko, co zechce. Bóg stworzył świat dla swojej chwały i dla dobra stworzeń, by okazać i darzyć człowieka swoją miłością.

. Czy wiara w Boga Stwórcę stoi w sprzeczności z teorią ewolucji?

Wiara w Boga nie stoi w sprzeczności z teorią ewolucji, bowiem nauki przyrodnicze poszukują odpowiedzi na pytanie „jak” powstał świat, gdy tymczasem wiara (i teologia - nauka o Bogu) odpowiada na pytanie „dlaczego” powstał świat, jaki jest jego sens.

Nauki przyrodnicze nie mogą wykluczyć, że w stworzeniu istnieje celowy proces rozwoju, wiara z kolei nie może określić, jak konkretnie przebiega proces rozwoju natury - bowiem i nauki przyrodnicze i teologia nie mają ku temu żadnych uprawnień.

Natomiast wiara z pewnością stwierdza, że to nie przypadek, ale Bóg jest przyczyną istnienia świata.

. Jak nazywamy opiekę Boga nad światem?

Opiekę Boga nad światem nazywamy Opatrznością Bożą. Bóg cały czas utrzymuje świat w istnieniu, troszcząc się i przejmując losem świata, zwłaszcza człowieka, pragnąc jego dobra.

. Skoro Bóg wszystko wie i wszystko może, czemu dopuszcza zło?

Bóg jest w 100 % dobry. Nie może być sprawcą jakiegokolwiek zła.

Zło, zwłaszcza moralne, powstaje w wyniku nadużywania wolności w świecie. Grzech człowieka rani i niszczy - człowiek sam wybiera i czyni zło, bądź doświadcza zła na skutek grzechów innych

ludzi. Bóg dopuszcza jedynie skutki naszych decyzji, szanując wolną wolę każdego człowieka. Męka Jezusa pokazuje, że Bóg również doświadcza nieraz zła ze strony człowieka. Jezus umarł na krzyżu, ale po przez cierpienie zbawił człowieka, stąd św. Tomasz z Akwinu uczył: „Bóg dopuszcza zło tylko po to, aby wyprowadzić z niego coś lepszego”. Wierzymy, że podczas Sądu Ostatecznego Bóg położy kres wszelkiej niesprawiedliwości. W życiu wiecznym nie będzie miejsca ani na zło, ani na cierpienie.

. Kto to są aniołowie?

Aniołowie są to stworzenia duchowe, które mają rozum i wolną wolę, ale nie mają ciała. Aniołów, którzy odrzucili miłość Boga i opuścili niebo nazywamy złymi duchami, diabłami lub szatanami.

. Kto to jest człowiek?

Człowiek to stworzenie rozumne, stworzone z miłości na obraz i podobieństwo Boga, posiadające ciało i nieśmiertelną duszę. Bóg stworzył człowieka: stworzył mężczyznę i kobietę.

. Czym różni się człowiek od zwierząt?

Człowiek różni się od zwierząt darami, które czynią go podobnymi do Boga, a których inne stworzenia nie posiadają:

1) dusza nieśmiertelna,

2) rozum (umiejętność odróżnienia dobra od zła);

3) wolna wola (człowiek nie kieruje się wyłącznie instynktem, jest w stanie zrobić coś przeciw instynktowi).

. Po co Bóg stworzył człowieka?

Bóg stworzył człowieka, aby Boga znał, czcił, kochał Go i służył Mu, a przez to osiągnął życie wieczne. Innymi słowy, aby poznał Boga i odpowiedział na Jego miłość Boga, będąc z Nim szczęśliwym na wieki.

. Co to jest grzech?

Grzech to odrzucenie Boga i Jego miłości. Przejawia się on w braku zaufania i Jego lekceważeniu przykazań. Kiedy człowiek popełnia grzech odcina się od Boga, który jest źródłem życia, bowiem jest to świadome i dobrowolne przekroczenie przykazań Bożych i kościelnych.

. Czym jest grzech pierworodny?

Grzech pierworodny to grzech nieposłuszeństwa i braku zaufania Bogu przez pierwszego człowieka, po przez który utracił on łaskę Bożą. Grzech ten przechodzi na wszystkich ludzi. Wolną od grzechu pierworodnego była tylko Maryja, dlatego nazywamy Ją Niepokalanie Poczętą - była od niego wolna przez wzgląd na odkupienie, którego miał dokonać Jej Syn - Jezus Chrystus.

. Co uczynił Bóg po grzechu pierworodnym?

Po grzechu pierworodnym Bóg obiecał zesać na ziemię swego Syna, który miał zbawić człowieka i otworzyć mu niebo. Człowiek przyjmuje zbawienie, wysłużone przez Syna na krzyżu, w sakramencie chrztu, w którym grzech pierworodny zostaje zgładzony.

Część II

„... i w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Panny...”

. Co oznacza imię „Jezus”, a co określenie „Chrystus”?

„Jezus” - imię pochodzenia hebrajskiego (w języku hebrajskim brzmi [„Jehoszua”]; w formie skróconej [„Jeszua”]) oznaczające: „Jahwe jest zbawieniem” / „Bóg jest zbawieniem” / „Bóg zbawia”.

„Chrystus” - określenie pochodzące z greki [„Christos”], będące tłumaczeniem hebrajskiego terminu „Mesjasz”; to znaczy, że grecki termin „Chrystus” oznacza to samo, co hebrajski termin „Mesjasz” (co na język polski tłumaczy się „Namaszczony”).

Chrystus = Mesjasz (Namaszczony).

Jezus został „namaszczony” Duchem Świętym podczas chrztu w Jordanie.

Imię Jezusa ukazuje, jaka jest misja drugiej Osoby Trójcy Świętej na ziemi - Syn stał się człowiekiem, aby zbawić wszystkich ludzi. Tytuł Jezusa „Chrystus” oznacza, że to On jest zapowiadany w Starym Testamencie Mesjaszem, mającym przynieść zbawienie.

. Kto jest Matką Jezusa, a kto Jego Opiekunem?

Matką Jezusa jest Maryja, córka Joachima i Anny, Jezus zaś pierworodnym i jedynym Jej synem.

Opiekunem Jezusa jest św. Józef, mąż Maryi, który nadając nowonarodzonemu Jezusowi imię adoptował go, czyniąc swoim synem, stając się dla Jezusa prawnym opiekunem, przybranym ojcem, który wyuczył Go zawodu cieśli - stąd Józef nazywany jest ojcem Jezusa, rodzicem Jezusa - ale nie w sensie ścisłym.

Jezus bowiem nie posiadał ojca biologicznego - począł się w tajemniczy sposób mocą Ducha Świętego w łonie Maryi (prawda wiary), kiedy to Maryja zgodziła się zostać matką Zbawiciela w rozmowie z Aniołem Gabrielem podczas zwiastowania.

Jezus jest Bogiem (drugą Osobą Trójcy Świętej, która stała się dla naszego zbawienia człowiekiem). Jezus posiada dwie natury:

- 1) naturę boską, dlatego Boga nazywa Ojcem,
- 2) oraz naturę ludzką, będąc człowiekiem.

. Dlaczego 30 lat spędzonych przez Jezusa w Nazarecie nazywamy życiem ukrytym?

30 lat spędzonych przez Jezusa w Nazarecie nazywamy życiem ukrytym, ponieważ Jezus w tym czasie nie okazał przed ludźmi, że jest Bogiem. Nie dokonywał w tym czasie jakichkolwiek cudów i uzdrowień.

. Wydarzenia zawarte w Ewangelii potwierdzające, że Jezus jest Bogiem (ma naturę boską):

- cuda: np. rozmnożenie chleba i ryb, uciszenie burzy na jeziorze (władza nad naturą);
- liczne uzdrowienia: m.in. niewidomego, głuchoniemego, sparaliżowanego (władza nad zdrowiem + władza odpuszczania grzechów);
- liczne egzorcyzmy - wyrzucanie złych duchów (władza nad złym duchem);
- wskrzeszenia: Łazarza, dwunastoletniej córki Jaira, młodzieńca z Nain (władza nad życiem i śmiercią);
- zmartwychwstanie!

. Wymień co najmniej 7 cudów dokonanych przez Jezusa:

Cud jest to nadzwyczajne dzieło widzialne, którego nie może dokonać żadne stworzenie, lecz tylko sam Bóg. Wybrane cuda, które dokonał Jezus:

- uzdrowienie z gorączki teściowej Szymona Piotra;
- uzdrowienie niewidomego Bartymeusza;
- przemiana wody w wino na weselu w Kanie Galilejskiej;
- chodzenie po jeziorze;
- uzdrowienie dziesięciu trędowatych,
- przywrócenie odciętego ucha Malchosowi w Ogrodzie Oliwnym;
- cudowny połów ryb.

. Wydarzenia zawarte w Ewangelii potwierdzające, że Jezus jest Człowiekiem (ma naturę ludzką):

- urodził się z Maryi;
- spożywał posiłki (wesela w Kanie Galilejskiej, przyjęcie u celnika Mateusza, Ostatnia Wieczerza);
- płakał (nad grobem Łazarza, widząc nienawracającą się Jerozolimę);
- pocił się (podczas modlitwy w Ogrójcu);
- można było dotknąć jego skórę (obrzezanie w świątyni, pocałunek Judasza, dotknięcie ran przez św. Tomasza);
- cierpiał i doświadczał bólu (zwłaszcza podczas męki);
- umarł na krzyżu, jego Ciało zostało pochowane w grobie.

. Podaj najważniejsze wydarzenia z życia Jezusa Chrystusa.

Wybrane wydarzenia: Narodziny w Betlejem / Ofiarowanie w świątyni / Życie w Nazarecie przez blisko 30 lat / Odnalezienie w świątyni / Chrztost w Jordanie w wieku ok. 30 lat / Post na pustyni / Powołanie dwunastu Apostołów / Cud na weselu w Kanie Galilejskiej / Głoszenie Królestwa Bożego i wzywianie do nawrócenia / Zatargi z faryzeuszami i uczonymi w Piśmie / Uciszenie burzy na Jeziorze Galilejskim i inne cuda / Zapowiedzi męki i zmartwychwstania / Przemienienie na górze Tabor / Nawrócenie Zacheusza / Zapowiedź upadku Jerozolimy / Wypędzenie kupców ze świątyni / Wskreszenie Łazarza w Betanii / Uroczysty wjazd na osiołku do Jerozolimy / Ostatnia Wieczerza / Zapowiedzi zesłania Ducha Świętego / Modlitwa w Ogrójcu i aresztowanie / Wyparcie się Go przez Piotra / Sąd Sanhedrynu oraz sąd Piłata / Droga krzyżowa / Śmierć na krzyżu o godzinie 15:00 i złożenie Ciała Jego do grobu / Zmartwychwstanie / Rozmowa z Marią Magdaleną / Spotkanie z uczniami idącymi do Emaus / Ukazanie się Apostołom w Wieczerniku / Założenie wspólnoty Kościoła i powołanie św. Piotra na pierwszego papieża / Rozesłanie uczniów do głoszenia Ewangelii na całym świecie / Wniebowstąpienie.

. Wymień siedem przypowieści Pana Jezusa, które zawarte są w Ewangelii - opowiedz treść wybranej przez siebie przypowieści.

- o synu marnotrawnym;
- o zaginionej owcy;
- o faryzeuszu i celniku;
- o miłosiernym Samarytaninie;
- o ziarnku gorczycy;
- o siewcy;
- o zagubionej drachmie (monecie).

Część III

„...umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion,
zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał...”

. Bardzo dokładnie zapoznaj się z historią zawartą w Łk 22-24 - by umieć ją opowiedzieć (dotyczy ona wydarzeń z Wielkiego Czwartku, Wielkiego Piątku oraz dnia Zmartwychwstania).

. Czy Jezus, wjeżdżając uroczyście do Jerozolimy, wiedział że umrze za kilka dni?

Jezus wiedział, że umrze, że odda za nas swoje życie. Trzykrotnie zapowiadał to wydarzenie swoim uczniom w czasie swojej publicznej działalności.

. Co Jezus uczynił w czasie Ostatniej Wieczerzy?

W czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus ustanowił Najświętszy Sakrament (Eucharystię), czyli przemienił chleb i wino w Ciało i Krew swoją, polecając by czynili to także w przyszłości Apostołowie, stając się jednocześnie pierwszymi kapłanami Kościoła.

. Jakie ostatecznie oskarżenie wzniesiono przeciwko Jezusowi, domagając się dla Niego kary śmierci?

Ostatecznie zarzucono Jezusowi, to kim jest - że czyni się Bogiem (choć w rzeczywistości Bogiem był, jest i będzie zawsze). Ludzie nie uwierzyli, że Jezus jest Bogiem, który stał się człowiekiem, dlatego oskarżyli Go o bluźnierstwo. Skazanie Jezusa na śmierci było także wynikiem zatwardziałości serca, brakiem nawrócenia, nieumiejętnością przyjęcia prawdy i miłości oraz zawiścią względem Jezusa ze strony elity narodu żydowskiego.

. Kiedy - w jakie święto żydowskie - umarł Jezus?

Jezusa umarł na krzyżu podczas Paschy (w Święto Paschy), kiedy to naród wybrany rokrocznie wspominał przejście przez Morze Czerwone w czasie ucieczki z Egiptu.

W momencie, kiedy Żydzi wspominali wyzwolenie z niewoli egipskiej, Jezus wyzwolił nas z niewoli grzechu i śmierci.

Podczas Paschy, gdy Żydzi spożywali baranka,

Jezus - Baranek Boży, ofiarował nam siebie jako pokarm do spożycia w Komunii Świętej.

. Kto jest winny śmierci Jezusa?

Jezus zginął z powodu Żydów, co dokonało się decyzją Poncjusza Piłata i rękami rzymskich żołnierzy. Natomiast współwinnymi śmierci Jezusa na krzyżu są w rzeczywistości wszyscy grzesznicy.

. Co oznacza słowo „pasja”?

Słowo „pasja”, z łac. *passio*, oznacza chorobę, mękę.

Sformułowanie „pasja Jezusa Chrystusa” oznacza „męka Jezusa Chrystusa”.

. Co uczynił Jezus w Wielką Sobotę, gdy Jego Ciało spoczywało w grobie?

W Wielką Sobotę Jezus zstąpił do Otchłani - „krajny umarłych” (tzw. piekieł).

Wszystkich sprawiedliwych, którzy umarli przed Jego śmiercią na krzyżu, wprowadził do nieba, w tym: Abrahama, Mojżesza, Eliasza, Jana Chrzciciela, Józefa-swego opiekuna, Annę-swoją babcię, świętych patriarchów i proroków...

Nie mogli się tam oni wcześniej znaleźć, bo na świecie nie było jeszcze Zbawiciela, który by wyzwolił człowieka z niewoli grzechu, śmierci i szatana. Dopiero śmierć Zbawiciela na krzyżu otworzyła niebo, które zostało zamknięte przez grzech pierworodny.

. Czy można być chrześcijaninem, nie wierząc w zmartwychwstanie Jezusa?

Nie można. Św. Paweł napisał w Pierwszym Liście do Koryntian zawarł następujące słowa: „*Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara*” (1 Kor 15, 14).

. Co zmieniło się na świecie w wyniku zmartwychwstania Jezusa?

W wyniku zmartwychwstania Jezusa przyszła na świat radość i nadzieja, ponieważ śmierć nie jest już więcej końcem wszystkiego. Po tym, jak śmierć „przestała panować” nad Jezusem, nie ma też władzy nad tymi, którzy do Jezusa należą, przez chrzest i wyznawaną wiarę.

. Jaką władzę dał Jezus Apostołom, kiedy ukazał się im po zmartwychwstaniu?

Jezus po swoim zmartwychwstaniu dał Apostołom – kapłanom władzę odpuszczania grzechów. Jezus powiedział do Apostołów: „*Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane*”. (J 20, 22-23)

. Wymień 5 spotkań ze Zmartwychwstałym Jezusem?

- z Marią Magdaleną przy grobie;
- z dwoma uczniami idącymi do Emaus;
- z Apostołami w Wieczerniku w dzień zmartwychwstania;
- z Apostołami w Wieczerniku, razem ze św. Tomaszem, tydzień po zmartwychwstaniu;
- uczniom nad Jeziorem Galilejski (+ drugi cudowny połów ryb);
- ukazanie się 500 osobom jednocześnie, o czym wspomina św. Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian;
- spotkanie z Szawłem pod Damaszkiem (co przyczyniło się do jego nawrócenia; potem nazywał samego siebie Pawłem – chodzi o św. Pawła, Apostoła).

„Przypominam, bracia, Ewangelię, którą wam głosiłem, którąście przyjęli i w której też trwacie. Przez nią również będziecie zbawieni, jeżeli ją zachowacie tak, jak wam rozkazałem... Chyba żebyście uwierzyli na próżno. Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem: i że ukazał się Kefasowi (Piotrowi), a potem Dwunastu, później zjawił się więcej niż pięciuset braciom równocześnie; większość z nich żyje dotąd, niektórzy zaś pomarli. Potem ukazał się Jakubowi, później wszystkim apostołom. W końcu, już po wszystkich, ukazał się także i mnie jako poronionemu płodowi” (1 Kor 15, 1-8).

Część IV

*„... [Jezus Chrystus] wstąpił na niebiosa,
siedzi po prawicy Boga Ojca wszechmogącego,
stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych.”*

. Co oznacza, że Jezus wstąpił do nieba?

To, że Jezus wstąpił do nieba oznacza, że po czterdziestu dniach od zmartwychwstania wrócił do Ojca, skąd zstąpił na ziemię, by przyjmując ludzką naturę, stać się człowiekiem w łonie Maryi. Chrystus z całym swoim człowieczeństwem (ludzką naturą) wchodzi do chwały Bożej (symbolizowanej przez obłok/chmurę), dając nadzieję, że każdy człowiek przez wiarę też będzie w tej chwale i szczęściu Boga uczestniczyć na wieki w niebie.

To, że Jezus jest wstąpił do nieba, nie oznacza, że przestał być obecny na ziemi. Jezus nie jest już widzialny jak dawniej, ale żyje wśród nas w nowy, odmienny sposób (np. będąc obecnym w Komunii Świętej). W ten sposób jest wierny słowo, które wypowiedział niedługo przed swoim wniebowstąpieniem: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20).

Fragment w Dziejów Apostolskich dotyczący wniebowstąpienia Jezusa:

„Pierwszą Księgę napisałem, Teofilu, o wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku aż do dnia, w którym udzielił przez Ducha Świętego poleceń Apostołom, których sobie wybrał, a potem został wzięty do nieba.

Im też po swojej męce dał wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym. A podczas wspólnego posiłku kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca:

«Słyszeliście o niej ode Mnie - [mówił] - Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym». Zapytywali Go zebrani: «Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?» Odpowiedział im: «Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi».

Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im przed oczu. Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: «Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba»”. (Dz 1, 1-11).

. Dlaczego w liturgii Kościoła używa się kadzidła?

W liturgii Kościoła używa się kadzidła, by ukazać obecność Boga pośród modlącej się wspólnoty Kościoła, zwłaszcza obecnego w Najświętszym Sakramencie (Eucharystii).

W Starym i Nowym Testamencie dym, obłok oraz chmura były znakami Bożej obecności:

- na górze Synaj, gdy Bóg objawił się i rozmawiał z Mojżeszem:

„Rozległy się grzmoty z błyskawicami, a gęsty obłok rozpostarł się nad górą i rozległ się głos potężnej trąby, tak że cały lud przebywający w obozie drżał ze strachu. Mojżesz wyprowadził lud z obozu naprzeciw Boga i ustawił u stóp góry. Góra zaś Synaj była cała spowita dymem, gdyż Pan zstąpił na nią w ogniu i uniósł się dym z niej jakby z pieca, i cała góra bardzo się trzęsła. Pan zstąpił na górę Synaj, na jej szczyt. I wezwał Mojżesza na szczyt góry, a Mojżesz wstąpił” (Wj 19,16-20);

- w świątyni jerozolimskiej, gdy Bóg obrał ją sobie za swój dom:

„Kiedy kapłani wyszli z Miejsca Świętego, obłok wypełnił dom Pański. Kapłani nie mogli pozostać i pełnić swej służby z powodu tego obłoku, bo chwała Pańska napełniła dom Pański” (1 Krl 8,10-11);

- w czasie Przemienienia, gdy Jezus ukazał Apostołom blask swojej boskiej natury, czyli to, jak wygląda On w niebie:

„Piotr rzekł: «Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; złąkli się, gdy tamci weszli w obłok. A z obłoku odezwał się głos: «To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie!». W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam” (Łk 9,33-36).

. Co to jest paruzja, i kiedy ona nastąpi?

Paruzja oznacza powtórne przyście Chrystusa na końcu czasów. Kiedy bowiem nastąpi koniec świata, przyjdzie On w widzialnej dla wszystkich postaci, aby odbyć sąd nad światem, tzw. Sąd Ostateczny (powszechny), w czasie którego Bóg zapyta człowieka o okazaną i podjętą przez niego miłość na ziemi.

. Wymień uczynki miłosierdzia względem ciała.

1. Głodnych nakarmić.
2. Spragnionych napoić.
3. Nagich przyodziać.
4. Podróżnych w dom przyjąć.
5. Więźniów pocieszać.
6. Chorych nawiedzać.
7. Umarłych pogrzebać.

Część IV

*„Wierzę w Ducha Świętego,
święty Kościół powszechny, świętych obcowanie...”*

. Kim jest Duch Święty?

Duch Święty jest to trzecia Osoba Trójcy Świętej, która pochodzi od Ojca i Syna. To On natchnął proroków, by głosili słowo Boże, i aby część z nich spisała je tworząc księgi Pisma Świętego. Dzisiaj, dzięki mocy Ducha Świętego, sakramenty święte udzielają łaski, a wspólnota Kościoła pewnie zmierza ku zbawieniu.

. Kiedy Jezus Chrystus zesłał na Apostołów Ducha Świętego?

Jezus Chrystus zesłał na Apostołów Ducha Świętego dziesiątego dnia po wniebowstąpieniu (w dzień Pięćdziesiątnicy).

. Wymień symbole Ducha Świętego.

Pismo Święte mówiąc o obecności i działaniu *niewidzialnego* Ducha Świętego, przywołuje obrazy, które są czytelne dla ludzi różnych czasów i narodów:

a) gołębica – symbol ten wyraża naturę Ducha Świętego, On przynosi człowiekowi pokój i łagodność; gołębica reprezentowała zstępującego Ducha Świętego na chrzczonego w wodach Jordanu Chrystusa;

b) wiatr – będący znakiem działaniem Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy, symbolizuje Boże tchnienie dające ludziom życie. Jak podmuch wiatru oczyszcza niebo z dymu, mgieł i chmur, tak Duch Święty oczyszcza umysły wierzących z wątpliwości i niejasności w sprawach wiary;

c) ogień – rozprasza mroki, oświeśla i ogrzewa; jest często symbolem działania Bożego; ogniste języki, które spoczęły na uczniach Jezusa w poranek Pięćdziesiątnicy, to znak, że zostali oni napełnieni Duchem Świętym. Duch Święty zapalił ich do głoszenia Chrystusa i dzielenia się wiarą, czego do momentu zesłania Ducha Świętego się obawiali.

. Opisz moment zesłania Ducha Świętego (Dz 2, 1-13).

„Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym

miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. «Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?» - mówili pełni zdumienia i podziwu. «Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? - Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie - słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże». Zdumiewali się wszyscy i nie wiedzieli, co myśleć: «Co ma znaczyć?» - mówili jeden do drugiego. «Upili się młodym winem» - drwili inni” (Dz 2, 1-13).

. Kiedy każdy katolik otrzymuje Ducha Świętego?

Każdy katolik otrzymuje Ducha Świętego w sakramencie Bierzmowania.

. Co to jest Bierzmowanie?

Bierzmowanie jest to sakrament, w którym Duch Święty umacnia chrześcijanina, aby wiarę swoją mężnie wyznawał, bronił jej i według niej żył.

. Co znaczy słowo „bierzmowanie“?

Słowo „bierzmowanie” pochodzi od staropolskiego słowa „bierzmo”. Była to belka umacniająca strop budowli; Bierzmowanie jest bowiem umocnieniem we wierze.

. Jakich łask udziela nam Bóg w sakramencie Bierzmowanie?

- a) pomnaża łaskę uświęcającą (umacnia przyjaźń z Bogiem);
- b) „wyciska” na duszy niezatarty znak wyznawcy Chrystusa;
- c) siedem darów Ducha Świętego;
- d) dodaje odwagi w wyznawaniu wiary i do jej obrony.

. Wymień 7 darów Ducha Świętego.

Dar mądrości, dar rozum, dar rady, rad męstwa,
dar umiejętności, dar pobożności, dar bojaźni Bożej.

. Który moment jest najważniejszy w liturgii sakramentu Bierzmowania?

Namaszczenie krzyżem świętym (olejem) czoła bierzmowanego, kiedy to biskup wypowiada słowa: „NN” przyjmij znamię daru Ducha Świętego.

. Co to jest Kościół katolicki czyli powszechny?

Kościół katolicki czyli powszechny jest to wspólnota chrześcijan, którzy pod najwyższą władzą Papieża dążą do zbawienia przez wyznawanie tej samej wiary i przyjmowanie tych samych sakramentów świętych.

. Kto założył wspólnotę Kościoła katolickiego?

Wspólnotę Kościoła katolickiego czyli powszechnego założył Jezus Chrystus gromadząc wokół siebie wiernych (nowy lud Boży), wybierając zarazem 12 Apostołów i ustanawiając św. Piotra widzialną głową wspólnoty Kościoła.

W tej wspólnotcie istnieje również instytucjonalne struktury oraz hierarchia pochodząca od Chrystusa, wspierająca cele i zadania Kościoła, jednocząca i spajająca wszelkie jej działania.

. Co jest celem i zadaniem Kościoła katolickiego?

Celem i zadaniem Kościoła jest kontynuowanie zbawczej misji Chrystusa, budowanie nowej rzeczywistości w świecie zwanej królestwem Bożym na ziemi i prowadzeniem wszystkich ludzi do zjednoczenia z Bogiem w wieczności (do zbawienia). W tym celu Kościół przechowuje wiarę otrzymaną od Apostołów, strzeże ją i przekazuje, głosi słowo Boże i sprawuje święte sakramenty, udzielając ludziom łaskę Bożą. Wspólnota Kościoła stara się żyć wiarą, zarazem się nią dzielić i szerzyć, by przenikała nie tylko pojedyncze osoby, ale także małżeństwa, rodziny, społeczeństwa i całe narody, wraz z ich historią, funkcjonowaniem, prawodawstwem i kulturą, aby wszystko służyło rzeczywistemu dobru i zbawieniu człowieka.

. Kogo Pan Jezus uczynił swoim zastępcą na ziemi?

Pan Jezus uczynił swoim zastępcą na ziemi św. Piotra Apostoła, któremu dał najwyższą władzę w Kościele (władzę kluczy). Natomiast następcą św. Piotra jest każdy biskup rzymski, którego nazywamy Ojcem Świętym lub Papieżem.

. Kto należy do wspólnoty Kościoła?

Do wspólnoty Kościoła należy każdy człowiek, który został ochrzczony w imię Trójcy Świętej (w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego). Taki człowiek nosi miano chrześcijanina. Chrześcijanin, który jest w pełnej jedności z Kościołem katolickim, czyli powszechnym, nazywany jest katolikiem.

. Czy każdy chrześcijanin jest katolikiem?

Niestety, nie każdy chrześcijanin jest katolikiem. Rozłąmy w Kościele nastąpiły na skutek ludzkich grzechów, w tym błędnych interpretacji Objawienia Bożego (słowa Bożego) zawartego w Piśmie Świętym oraz Świętej Tradycji. Część chrześcijan odstąpiła od wiary katolickiej i apostołskiej, stąd ich łączność z nami jest niepełna, choć przyjęli ważny sakrament chrztu świętego. Trwają oni w herezji (herezja - błędna nauka), bądź schizmie (schizma - wypowiedzenie posłuszeństwa i odrzucenie zwierzchnictwa papieża). Poprzez przykład naszego życia i modlitwę powinniśmy zabiegać o ich powrót oraz pełną łączność ze wspólnotą Kościoła katolickiego czyli powszechnego, w której do dzisiaj trwa pełnia prawdy i nauki Chrystusa.

Sam Pan Jezus modlił się w czasie Ostatniej Wieczerzy: „*Nie tylko za nimi [Apostołami] proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał*” (J 17, 20-21).

Wysiłki podejmowane na rzecz jedności wszystkich chrześcijan nazywamy ekumenizmem.

. Jakie cechy stanowią 4 znamiona Kościoła?

Cztery znamiona (cechy) Kościoła to:

- 1) jeden,
- 2) święty,
- 3) powszechny (katolicki),
- 4) apostołski.

Owe znamiona są cechami prawdziwego, założonego przez Chrystusa Kościoła.

. Co znaczy, że Kościół jest jeden?

To, że Kościół jest jeden oznacza, że:

- a) posiada jedno źródło - Boga. Bóg (Jezus Chrystus) założył tylko jeden Kościół;

- b) ma jednego najwyższego pasterza (papieża);
- c) głosi jedną i tę samą naukę;
- d) wyznaje jedną i tę samą wiarę;
- e) udziela wszędzie jednych i tych samych sakramentów świętych.

. Co znaczy, że Kościół jest święty?

To, że Kościół jest święty oznacza, że:

- a) w tej wspólnotcie działa święty Bóg, który jest źródłem wszelkiej świętości;
- b) posiada środki uświęcające człowieka - święte sakramenty;
- c) głosi świętą naukę Chrystusa - nauka głoszona przez Kościół nie jest wymysłem jakiegoś zwykłego człowieka. Kościół przechowuje naukę Chrystusa, strzeże ją od błędów, właściwie wyjaśnia (interpretuje) i do wierzenia podaje;
- c) wspólnota Kościoła jest wspólnotą dążącą do świętości (zbawienia).

Kościół jest święty nie dlatego, że ludzie do niego należący są święci, bowiem tak jak inni ludzie są grzesznikami, popełniającymi grzechy. Jednak ludzie należący do Kościoła powinni zdecydowanie zmierzać do prawdy i świętości, korzystając z sakramentów, bowiem ich życie jest świadectwem albo antyświadectwem wiary i Chrystusa.

*Czy Twoje życie zachęca innych do poznania Chrystusa i wiary w Niego?

*Czy Ty sam, po przez swój styl bycia na co dzień, okazujesz dobro?

*Pamiętaj, że również od Ciebie zależy kondycja całej wspólnoty Kościoła - zwłaszcza tych ludzi, żyjących najbliżej Ciebie.

. Co znaczy, że Kościół jest powszechny?

To, że Kościół jest powszechny (katolicki) oznacza, że:

- a) zaprasza do swej wspólnoty wszystkich ludzi, którzy uwierzą w Chrystusa - Kościół to nie jest wspólnota dla wybranych, tylko dla niektórych, zarezerwowana dla określonych osób;
- b) ogarnia cały świat, składając się z ludzi pochodzących z różnych kultur, języków i narodów;
- c) posiada pełnię wiary w Boga;
- d) dysponuje pełnią środków zbawienia - sakramentami;
- e) trwa nieprzerwanie od czasów Chrystusa do końca świata - spaja wszystkich ludzi z poszczególnych pokoleń historii, żyjących w różnych czasach.

. Co znaczy, że Kościół jest apostołowski?

To, że Kościół jest apostołowski oznacza, że:

- a) przekazuje wiarę otrzymaną od Apostołów (uczy tego samego od czasów Apostołów);
- b) władzę w nim sprawowali Apostołowie, a po dziś dzień prawowici ich następcy, czyli biskupi (trwa w nim sukcesja apostołowska).

Apostołowie swoje zadanie powierzali poszczególnym mężczyznom po przez gest nałożenia rąk na głowę swoich następców, czyli biskupów.

. Kim byli Apostołowie?

Apostołowie byli uczniami Jezusa, którzy razem z Nim przebywali przez trzy lata, słuchali Jego nauki i byli świadkami dokonywanych przez Niego znaków. Po wniebowstąpieniu Jezusa sami, stając na czele wspólnoty Kościoła, mieli dokonywać to, czego dokonywał ich Mistrz - Chrystus: głosić wiarę, dokonywać znaków, udzielać świętych sakramentów.

. Co to jest sukcesja apostolska?

Sukcesja apostolska (łac. *successio* – „kolejność”, „następstwo”) to pochozący od Apostołów nieprzerwany szereg biskupów przekazujących sobie urząd apostolski.

Podobnie jak Jezus przekazał Apostołom swoją pełnię władzy, tak przekazywana jest ona do dziś i będzie, aż do dnia paruzji, z biskupa na nowego biskupa przez gest włożenia rąk na głowę kandydata i modlitwę.

. Kto to jest papież?

Papież to tytuł biskupa diecezji rzymskiej, będący następcą św. Piotra, a tym samym najwyższą widzialną głową Kościoła. Papież sprawuje władze rezydując w Rzymie, na Stolicy Piotrowej/Apostolskiej.

Od roku 2013 papieżem Kościoła jest biskup Jorge Mario Bergoglio, który wstępując na Stolicę Apostolską przyjął imię Franciszek. Jest to pierwszy papież w historii Kościoła, który nosi takie imię.

. Kto to jest biskup?

Biskup to mężczyzna, który przyjmując sakrament święceń kapłańskich, jest następcą Apostołów. Jego zadaniem jest:

- a) głoszenie i strzeżenie prawdziwej nauki i wiary w Chrystusa;
- b) sprawowanie sakramentów świętych;
- c) kierowanie częścią Kościoła zwanej diecezją, która dzieli się na poszczególne parafie.

Biskup wszystkie swoje działania podejmuje w łączności z biskupem Rzymu (papieżem) i pod jego zwierzchnictwem.

. Co to jest diecezja?

Diecezja jest to część Kościoła, w której władzę sprawuje biskup ordynariusz. Diecezja dzieli się na dekanaty, a dekanaty na parafie.

Nasza diecezja nosi nazwę „Diecezja Gliwicka”, bowiem katedra (główny kościół diecezji) znajdują się w Gliwicach.

Biskupem naszej diecezji jest biskup Sławomir Oder, a biskupem pomocniczym biskup Andrzej Iwanecki.

Patronami diecezji gliwickiej są: św. Piotr, św. Paweł, Matka Boża Piekarska, św. Anna.

. Kto to jest kapłan?

Kapłan to mężczyzna, który przyjmując sakrament święceń kapłańskich, jest współpracownikiem biskupa. Kapłan uczestniczy w poszczególnych zadaniach biskupa, wpierając go i reprezentując, pozostając z nim w pełnej łączności.

Kapłani wypełniający obowiązki biskupa w parafii nazywani są proboszczami, natomiast współpracownikami proboszczów w ich zadania są kapłani zwani wikarymi (wikariuszami).

. Jakie osoby tworzy wspólnotę Kościoła katolickiego czyli powszechnego?

Tworzą go katolicy, spośród których większość stanowią osoby świeckie (świeccy/laikat), a także osoby duchowne (kler). Jako dzieci Boże świeccy i duchowni cieszą się tą samą godnością, mając zarazem odmienne zadania oraz wkład w misję wspólnoty Kościoła

Osoba świecka to osoba która przyjęła sakrament chrztu. Osoba duchowna to osoba, która przyjęła sakrament chrztu oraz sakrament święceń kapłańskich.

Niektóre osoby świeckie (zwani siostrami zakonnymi, braćmi zakonnymi) oraz duchowne (zwani ojcami zakonnymi) w szczególny sposób oddają się do dyspozycji Bogu służąc wspólnocie Kościoła składając w tym celu śluby zakonne (uroczyste przyrzeczenia).

Kościół nie jest organizacją demokratyczną, lecz wspólnotą posiadającą strukturę hierarchiczną, w której najwyższą władzę posiada biskup rzymski zwany papieżem, gwarantujący i zapewniający jedność całej wspólnoty Kościoła katolickiego.

. Co oznacza świętych obcowanie?

Świętych obcowanie to duchowa łączność między wszystkimi wiernymi Kościoła, która umożliwia modlitwę za siebie i wymianę wszelki duchowych darów.

Kościół bowiem to nie tylko ochrzczeni żyjący na ziemi, ale także osoby przebywające po śmierci w czyśćcu oraz ci, którzy już są świętymi (są już w niebie, są zbawieni).

- a) Kościół na ziemi nazywamy Kościołem pielgrzymującym / walczącym (o niebo);
- b) Kościół w czyśćcu nazywamy Kościołem oczyszczającym się / cierpiącym;
- c) Kościół w niebie nazywamy Kościołem uwielbiony / triumfującym.

. Dlaczego we wspólnocie świętych Maryja zajmuje tak uprzywilejowane miejsce?

Maryja zajmuje tak uprzywilejowane miejsce we wspólnocie świętych, ponieważ jest Matką Bożą, Matką Jezusa Chrystusa. Jak żaden człowiek na ziemi była związana z Jezusem - ta bliskość trwa również do dziś w niebie. Całkowicie zdała się na Boga, jak nikt inny całkowicie Mu zaufała. Na mocy przywileju nigdy nie była obarczona grzechem pierworodnym, ale też sama - posiadając wolną wolę - nigdy nie popełniła grzechu. Maryja jest wzorem wiary, jest pełna łaski, stąd zakończywszy życie na ziemi od razu została z ciałem i duszą wzięta do nieba (15 sierpnia - Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny).

Część V

*„... w grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny.
Amen”.*

. Co to jest łaska Boża?

Łaska Boża jest to dar nadprzyrodzony, którego Pan Bóg udziela nam do zbawienia.

. Co to jest łaska uczynkowa?

Łaska uczynkowa jest to pomoc Boża do spełnienia dobrych uczynków, potrzebnych do zbawienia.

. Co to jest łaska uświęcająca?

Łaska uświęcająca jest to dar Boży, który daje nam życie wieczne i czyni nas dziećmi Bożymi. Człowiek będący w stanie łaski uświęcającej trwa w przyjaźni z Bogiem.

. Co to są sakrament?

Sakrament jest to widzialny znak, który z ustanowienia Chrystusa daje nam łaskę Bożą.

. Co to jest chrzest?

Chrzest jest to pierwszy i najpotrzebniejszy sakrament, który gładzi grzech pierworodny, daje nam życie wieczne i łaskę uświęcającą oraz włącza nas do wspólnoty Kościoła katolickiego. Jest on pierwszy, bo bez niego nie można przyjąć ważnie innych sakramentów, najpotrzebniejszy, bo bez niego nie można być zbawić.

. Kto może udzielić sakramentu chrztu świętego?

Chrtu świętego uroczyście udziela kapłan, zaś w nagłym wypadku, gdy zagraża

niebezpieczeństwo śmierci, może ochrzcić każdy człowiek.

Sakramentu chrztu udziela się w następujący sposób: **polewa się głowę wodą i równocześnie, na głos, wypowiada się słowa „Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”.**

. Czy Kościół ma władzę odpuszczania grzechów?

Tak, Kościół ma władzę odpuszczania grzechów. Czynił to sam Chrystus, który ową władzę w dniu swego zmartwychwstania przekazał Apostołom oraz mającym być wyświęconym przez nich, oraz przez ich prawowitych następców, biskupom i kapłanom (tym, którzy do dzisiaj trwają w sukcesji apostoelskiej).

. W jaki sposób Kościół zasadniczo odpuszcza grzechy?

Zasadniczo Kościół odpuszcza grzechy udzielając sakramentów: chrztu, pokuty i pojednania (spowiedzi świętej) oraz namaszczenia chorych.

W każdym sakramencie, także sakramencie pokuty i pojednania (Spowiedzi Świętej) kapłan przebacza grzechy, ale czyni on to nie swoją mocą, ale uczestnicząc we władzy Jezusa przekazanej Kościołowi. Kiedy kapłan przebacza grzechy, to w rzeczywistości sam Chrystus przebacza grzechy działając w osobie kapłana.

Odpuszczenie grzechów penitentowi nie jest uzależnione od osobistej świętości kapłana. Spowiednik to osoba duchowna, która spowiada.

Penitent to osoba, która w konfesjonale wyznaje grzechy i, żałując za nie, oczekuje ich odpuszczenia.

Kapłan pełniąc posługę spowiednika, od czasu do czasu wchodzi w również buty penitenta.

. Co to jest grzech?

Grzech to odrzuć Boga i Jego miłości. Przejawia się on w braku zaufania i Jego lekceważeniu przykazań. Kiedy człowiek popełnia grzech odcina się od Boga, który jest źródłem życia, bowiem jest to świadome i dobrowolne przekroczenie przykazań Bożych i kościelnych.

. Co to jest grzech ciężki czyli śmiertelny?

Grzech ciężki czyli śmiertelny jest to zupełnie świadome i dobrowolne przekroczenie przykazań Bożych lub kościelnych w rzeczy ważnej. Grzech ciężki powoduje utrata łaski uświęcającej (=przyjaźni z Bogiem), bo jest całkowitym odrzuceniem miłującego Boga. Trwanie w grzechu śmiertelnym nie pozwala Bogu zbawić człowieka, narażając go na potępienie. Grzech śmiertelny, w przypadku osoby ochrzczonej, może zostać odpuszczony tylko w sakramencie pokuty i pojednania (Spowiedzi Świętej).

. Co to jest grzech ciężki czyli śmiertelny?

Grzech lekki czyli powszedni jest przekroczeniem przykazań Bożych lub kościelnych w małej rzeczy, lub w rzeczy ważnej - ale nie całkiem świadomie i dobrowolnie. Grzech lekki nie zrywa przyjaźni z Bogiem, ale osłabiając wolną wolę, może z czasem doprowadzić człowieka do grzechu ciężkiego - zwłaszcza, gdy ten nie podejmuje jakiegokolwiek pokuty, pragnąc z pomocą Boga zmieniać i uświęcać swoje życie.

. Dlaczego wierzymy w zmartwychwstanie ciał?

Wierzymy w zmartwychwstanie ciał, ponieważ Chrystus powstał z martwych w ciele, które w Wielki Piątek zostało złożone w grobie.

Kiedy Jezus przyjdzie na Sąd Ostateczny, wszyscy ludzie, których ciała zostały pochowane w grobach, zmartwychwstaną - do nieba albo do piekła.

W Księdze Daniela czytamy: „*Wielu zaś, co posnęli w prochu ziemi, zbudzi się: jedni do wiecznego życia, drudzy ku hańbie, ku wiecznej odrazie*” (Dn 12,2).

. Co to jest śmierć?

Śmierć jest to rozłączenie się nieśmiertelnej duszy z ciałem. Po śmierci dusza staje na sądzie szczegółowym, a ciało zostaje pogrzebane.

. Co to jest życie wieczne?

Życie wieczne to życie w Bogu. Życie wieczne zaczyna się w momencie chrztu. Trwa dalej poprzez śmierć i nie ma końca, gdy tylko człowiek odchodzi z tego świata w łasce uświęcającej (=przyjaźni z Bogiem)

. Wymień rzeczy ostateczne człowieka.

1. Śmierć. 2. Sąd Boży (szczegółowy). 3. Niebo albo piekło.

. Co to jest sąd Boży (szczegółowy)?

Sąd Boży (szczegółowy) to sąd na którym człowiek staje od razu po śmierci, od którego otrzymuje wyrok na całą wieczność.

. Co to jest niebo?

Niebo to miejsce wiecznej szczęśliwości. Przebywają tam ludzie, którzy umarli w stanie łaski uświęcającej (= przyjaźni z Bogiem) i odpokutowali wszystkie winy na ziemi. Ludzie ci są na zawsze szczęśliwi będąc przy Bogu.

. Co to jest czyściec?

Czyściec to miejsce kary doczesnej po śmierci. Przebywają tam ludzie, którzy umarli w stanie łaski uświęcającej (= przyjaźni z Bogiem), ale mieli jeszcze grzechy lekkie lub nie odpokutowali jeszcze kary za grzechy. Ludzie ci przez pewien czas cierpią na grzechy nieodpokutowane. Gdy skończy się ich pokuta, dusze czyścicowe idą do nieba.

Dusze czyścicowe bardzo mocno potrzebują naszej modlitwy, ofiary Mszy Świętych i Komunii przyjmowanych w ich intencji.

. Co to jest piekło?

Piekło to miejsce wiecznej kary. Przebywają tam ludzie, którzy umarli bez stanu łaski uświęcającej (= brak przyjaźni z Bogiem), tzn. umierając w grzechu ciężkim. Piekło jest miejsce, gdzie potępieni cierpią wielkie męki, które nie skończą się nigdy. Piekło jest konsekwencją wolnej woli człowieka, który ma możliwość odrzucić Boga na zawsze. Bóg nie może zmusić człowieka, by Go kochał - nie jest możliwe zmusić kogokolwiek do prawdziwej miłości.

. Skoro Bóg jest miłością i kocha człowieka, jak może istnieć piekło?

To nie Bóg potępia człowieka. Czyni to sam człowiek, który odrzuca miłość Boga i dobrowolnie wybiera życie, także życie wieczne, w którym wyklucza się ze wspólnoty z Bogiem.

Bóg tęskni za tym, by być razem nawet z ostatnim grzesznikiem. Chce, by wszyscy się nawrócili i zostali zbawieni. Jednak Bóg stworzył człowieka wolnym i szanuje jego decyzje. Nawet Bóg nie może wymusić miłości. Jako kochający jest „bezsilny”, kiedy ktoś zamiast nieba wybiera piekło.

. Co oznacza słowo „Amen”?

Słowo „Amen” oznacza „tak”, „wierzę”, „niech tak się stanie”.

Święty Augustyn napisał: „Kto mówi «Amen» składa swój podpis”.